

عنوان مقاله:

بررسی رژیم حقوقی حفاظت از هوا در ایران (رویکرد مقایسه ای با هند)

محل انتشار:

ششمین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سیدعباس پورهاشمی - استادیار و عضو هیات علمی گروه حقوق محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران و عضو مرکز مطالعات حقوق بین الملل دانشگاه یوکم کانادا

سحر زارعی - دانش آموخته دکتری حقوق محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات تهران

نگین موسوی مدنی - کارشناس ارشد حقوق محیط زیست، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران

خلاصه مقاله:

کلان شهرها در کنار مزایایی که مردم برای آن قایل هستند، معایب بیشماری نیز دارند. آلودگی هوا یکی از مهمترین این معایب است که سلامت شهروندان را تهدید می کند. آلودگی هوا در شهرهای بزرگ مسیله ای است که هم کشورهای توسعه یافته و هم کشورهای در حال توسعه با آن دست و پنجه نرم می کنند. همه ساله کشورهای در حال توسعه ای همچون ایران و هند به دلایل منتل از ممله وارونگی هوا، روزهای آلوده ای را تجربه می کنند. انتاژ تدابیر لازم، تدوین و امرای سیاست های راهبردی و اعمال قوانین و مقررات مامع الشمول از الزامات و اهم تکالی دولت و نهادهای ذی صلاح در مهت کاهش آلودگی هوا به شمار می رود. این درحالی است که تاکنون هیچ یک از کشورهای ایران و هند نتوانسته اند، راهکاری موثر برای کنترل چنین معضلی ارایه نمایند. مقاله حاضر با استفاده از روش تحلیلی-توصیفی، قوانین و مقررات مرتبط با حفاظت از هوا در ایران و هند را به دلیل مشابهت آنها در رابطه با معضل آلودگی هوا مورد بررسی قرار خواهد داد. نهایتا تلاش گردیده تا چالش ها و خلاء های حقوقی که این کشورها در زمینه کنترل آلودگی هوا با آن موامه هستند، تعیین و تبیین گردیده و راهکارهای حقوقی مهت برون رفت از این چالش ها نیز ارایه گردد.

کلمات کلیدی:

حفاظت از محیط زیست، آلودگی هوا، رژیم حقوقی ایران، رژیم حقوقی هند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/659438>

